

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО. МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО

УДК 352/354:342.7:004.08

Чалчинський Владислав Іванович,
аспірант Інституту держави і права імені В.М. Корецького
Національної академії наук України
м. Київ, Україна

**РОЛЬ ОРГАНІВ ВЛАДИ
У ЗАХИСТІ ПРАВ ЛЮДИНИ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ**

Розкривається роль органів влади у захисті прав людини в умовах цифровізації в Україні. Зроблено висновок, що використання цифрових технологій не тільки забезпечує реалізацію прав і свобод людини і громадянина, а й безпосередньо зачіпає фундаментальні права людини, причому в багатьох випадках порушуючи їх. Отже, перед державою постає непросте завдання щодо вирішення наявних проблем у цій сфері з метою забезпечення балансу прав і законних інтересів особи, суспільства та держави.

Ключові слова: цифровізація, права людини, новітні технології, правове регулювання, цифрові права.

Сьогодні, щоб розвивати економіку країни та забезпечити громадянам добробут, держава насамперед має звернутися до цифрових технологій. Утім це може порушити захист даних та права людини на недоторканність приватного життя, але, якщо впровадження нових технологій невідворотне, слід оцінювати ризики загрози для прав і свобод людини, що надзвичайно важливо, наприклад, при обробці персональних даних.

Загалом вивченням питання забезпечення прав людини в епоху цифровізації знаходимо у працях вітчизняних учених: О. Бакумова, М. Бурдіна, Н. Верлос, О. Головка, А. Заїкіна, М. Ільницького, В. Лазарева, В. Марченка, Ю. Разметаєвої, а також зарубіжних, таких як Е. Брінгольфссон, Е. Макафі, К. Келлі, Е. Вебб, С. Грінгард, Д. Аль-Халілі, Д. Роуз, К. Шваб, М. Фезерстоун, Ю. Н. Харарі та ін.

Незважаючи на те, що зазначену проблематику вивчали чимало науковців, проте є аспекти, які залишаються малодослідженими. Тому *мета* нашої статті полягає у висвітленні ролі та функцій органів влади у захисті прав людини в умовах цифровізації.

Вкрай важливо переосмислити права людини в умовах цифровізації та розвитку новітніх технологій, адже йдеться про безпечність нових технологій, зокрема про їхній вплив на права людини. Зважаючи на те, що новітні технології не можна вважати нейтральними, їх можливо досліджувати, враховуючи той чи інший контекст, у якому вони розвиваються, як-от: економічний, соціальний і політичний. Оскільки технології весь час зазнають змін, то їхній вплив на життя суспільства загалом і людей зокрема здебільшого буде залежати від того, яким чином вони формуватимуться під впливом тих чи інших факторів, серед яких, безумовно, основну роль відіграватиме правове регулювання [1].

Нині перед законодавцями і науковцями, а також перед фахівцями у галузі новітніх технологій постають важливі завдання: визначити перспективи розвитку так званих «традиційних прав», а також нових прав, саме вони мають запропонувати прийнятні й концептуальні варіанти, що допоможуть вирішити зазначені завдання [2].

Слід зауважити, що новітні технології присутні в будь-якій галузі вже давно, тому вони можуть визначати єдину логіку права. Поступове визнання в глобальному, національному і регіональному контекстах отримує категорія цифрових прав. Водночас така категорія прав, як «цифрові права», з огляду на вітчизняний правовий досвід, до сьогодні не має загального визнання у праві [2].

Під цифровими правами загалом слід розуміти «розширення універсальних прав людини до потреб суспільства, заснованого на інформації». Нині досить активно виокремлюють такі цифрові права, як: право на доступ до інформації; право на захист персональних даних (особистих і біометричних); право на доступ до інформаційних платформ і технологій; право на цифрову освіту та доступ до цифрових знань; право на свободу зібрань та об'єднань онлайн; права, пов'язані із захистом генетичної інформації; право бути забутим; права на участь в обороті майна в цифровій сфері; можливість реалізації особистих, соціальних, економічних, політичних і культурних прав на основі нових технологічних платформ тощо. Тобто, права та свободи людини, які є традиційними та поширеними в усьому світі, трансформуються, вони наповнюються новим змістом і новими аспектами, водночас і розгалужуються на такі, що пов'язані саме з процесом цифровізації [2].

Звичайно, аналіз загальнодоступної інформації і масовий контроль мають неоднозначні наслідки для суспільства, а для різних меншин та осіб з опозиційними поглядами вони представляють особливу небезпеку. Тому і на державному, і на місцевому рівнях необхідно розробити базові правила, що дозволить контролювати передові технології, які використовуються державою у нагляді за громадянами. Тим більше, що закріпити базовий захист громадян від надмірного державного моніторингу соціальних мереж та інших загальнодоступних даних необхідно саме на загальнодержавному рівні. Увагу науковців різних галузей права привертає також вплив нових технологій на права людини. Важливою складовою у цифровому середовищі стає участь державних органів. Україну, звісно, не оминули ці процеси. Зазначимо, що, підтримуючи ці зміни, українська влада, сприяючи процесу цифрової трансформації, прийняла розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації» від 17 січня 2018 р. № 671 [3].

Крім того, щоб активізувати процес розвитку цифровізації у складі Кабінету Міністрів України створене профільне міністерство – Міністерство цифрової трансформації України, на яке покладається завдання забезпечення формування та реалізації державної політики у сфері цифровізації, цифрової економіки, цифрових інновацій, електронного урядування та електронної демократії, розвитку інформаційного суспільства; формування та реалізації державної політики у сфері розвитку цифрових навичок та цифрових прав громадян; формування та реалізацію державної політики у сфері відкритих

даних, розвитку національних електронних інформаційних ресурсів та інтероперабельності, розвитку інфраструктури широкосмугового доступу до Інтернету та телекомунікацій, електронної комерції та бізнесу. Зауважимо, що адаптація як міжнародних, так і національних правових норм, які врегульовують сферу новітніх технологій та науки, відбувається повільно, а чинне законодавство не може адекватно регулювати ситуації, породжені технологічними інноваціями [3].

Слід сказати, що цифровізація – це одна з визначальних тенденцій розвитку людської цивілізації, вона розширює доступ до охорони здоров'я, формує більш інклюзивне суспільство та кращі механізми управління, розширює доступ до освіти та банківської справи, а разом розширює спосіб співпраці людей, також дає змогу скористатися більшим розмаїттям товарів за нижчими цінами, підвищує якість та охоплення державних послуг. Так важливість та потрібність цифрових технологій для добробуту населення та розвитку економіки довела пандемія Covid-19 [4].

З одного боку, цифрові технології позитивно впливають на реалізацію прав людини, адже вони відкривають нові права у цій сфері. Часом, разом із формуванням нових прав цифровізація відкриває нові, інколи достатньо несподівані, аспекти реалізації основних прав і свобод людини і громадянина. З іншого, – безперечно, здійснюється й негативний вплив цифровізації, що, відповідно, створює нові загрози реалізації прав людини.

Цифрові права – це права людей на використання, доступ, створення і публікацію цифрових творів, на доступ і використання крім комп'ютерів інших електронних пристроїв, мереж зв'язку, мережі Інтернет зокрема [5].

Цифрові технології у сфері послуг дозволяють здійснювати діяльність з будь-якого куточка світу. Можна купувати продукти та різні побутові товари через мережу Інтернет, проводити відеоконференції. Вирішенню соціальних проблем теж може сприяти цифровізація, тим самим полегшивши доступ до основних послуг у сфері освіти (дистанційне навчання), охорони здоров'я (електронна система охорони здоров'я), надання фінансових послуг, а також ефективності та прозорості діяльності уряду (електронний уряд: система електронних регламентів та реєстрацій) [4].

Не обмежується цифровізація використанням виключно лише технологій; вона характеризується, між іншим, зміною культури, яка інтегрована в усі сфери роботи, а також трансформацією в управлінні різними командами. Цифровізація має переваги у тому, що мінімізуються витрати (цифровізація документів веде до загальної оптимізації процесу), відбувається децентралізація виробництва, підвищення ефективності та продуктивності, швидке, ефективне прийняття рішень, підвищення рівня екологічності, виробництво сталих продуктів, скорочення часу та витрат на розроблення продукції, підвищення якості продукції та швидка реакція на зміну кон'юнктури ринку тощо [4].

Та попри низку переваг, породжених цифровізацією, їй властиві й недоліки, до яких суспільство може бути не готове. Наприклад, ринок праці може порушитися при використанні робототехніки та автоматизації процесів. Негативним наслідком такого порушення ринку праці стане нерівність доходів і безробіття. Цифровий «розрив» може збільшитися через відсутність довіри до цифрових технологій, навичок до їх викори-

стання та доступу до них. Проте це не єдині виклики, спричинені цифровізацією, серед інших – є проблема зниження культурного розвитку, стирання етичних меж (неможливість контролювати надалі штучний інтелект), безпеки та порушення конфіденційності, поглиблення соціальної відчуженості [4].

Головним завданням держави як сервісу, створеного громадянами, є вирішення наявних проблем і відвернення потенційних загроз для громадян шляхом забезпечення балансу інтересів різних частин суспільства [6].

У цьому аспекті слід відзначити, що Україна пішла шляхом створення окремого центрального органу виконавчої влади, відповідального за здійснення цифровізації державного управління в різних сферах.

У 2018 році затверджено Концепцію та План дій щодо розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки [3].

У 2019 році, щоб прискорити переведення української економіки в цифровий формат, виконавча влада України презентувала план розвитку цифрової економіки країни.

Постановою Кабінету Міністрів України від 18 вересня 2019 р. № 856 було затверджене Положення про Міністерство цифрової трансформації України [7]. Міністерство стало головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики: у сферах цифровізації, цифрового розвитку, цифрової економіки, цифрових інновацій і технологій, електронного врядування та електронної демократії, розвитку інформаційного суспільства, інформатизації; у сфері впровадження електронного документообігу; у сфері розвитку цифрових навичок і цифрових прав громадян; у сферах відкритих даних, розвитку національних електронних інформаційних ресурсів та інтероперабельності, розвитку інфраструктури широкосмугового доступу до інтернету й телекомунікацій, електронної комерції та бізнесу; у сфері надання електронних та адміністративних послуг; у сферах електронних довірчих послуг та електронної ідентифікації; у сфері розвитку IT-індустрії [8]. 27 вересня 2019 р. відбулася публічна презентація Міністерства цифрової трансформації та бренду цифрової держави. Крім того, урядом було ініційовано утворення та забезпечення функціонування структурних підрозділів (спеціалістів) з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації в межах граничної чисельності працівників апарату міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій. При цьому на рівні центральних органів виконавчої влади (крім міністерств) запроваджено посади заступників керівників центральних органів виконавчої влади з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації [3]. Згідно з Постановою Кабінету Міністрів України від 8 липня 2020 р. № 595 утворено Міжгалузеву раду з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації, яка визначена тимчасовим консультативно-дорадчим органом Кабінету Міністрів України, утвореним для вивчення проблемних питань з реалізації державної політики у сферах цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації. Основними завданнями Ради є: 1) підготовка пропозицій щодо формування і реалізації державної політики у сферах цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації; 2) забезпечення розроблення проєктів концепцій

і програм з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування; 3) координація дій органів виконавчої влади під час виконання програм з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації; 4) сприяння впровадженню органами виконавчої влади принципів державної політики цифрового розвитку відповідно до засад реалізації органами виконавчої влади принципів державної політики цифрового розвитку, затверджених Постановою Кабінету Міністрів України «Деякі питання цифрового розвитку» від 30 січня 2019 р. № 56; 5) підготовка пропозицій та рекомендацій щодо цільового та ефективного використання державних фінансів та іншої фінансової допомоги під час виконання та реалізації програм з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування [8].

Як пріоритетну політику Україна визначила цифрову трансформацію, що серед європейської експертної спільноти вже відзначено і визнано успіхами, зокрема у впровадженні систем «e-Health» та «ProZorro», а також у запровадженні мобільного покриття 4G та запуску електронних послуг у державному та приватному секторах. В Україні упродовж останніх років з'являються тенденції до визнання цифрової трансформації як майбутнього економіки країни. Перед Міністерством цифрової трансформації поставили такі завдання: публічні послуги мають бути доступні громадянам онлайн; транспортна інфраструктура, населені пункти та їхні соціальні об'єкти повинні мати доступ до високошвидкісного Інтернету; до програми розвитку цифрових навичок мають залучити 6 млн українців; доля ІТ-продукту у ВВП країни має складати не менше 10%.

Проте першими кроками має стати прийняття правової основи для основних цифрових прав громадянина, що включає право на доступ до широкосмтового Інтернету та збільшення доступності технологій для споживачів для зниження собівартості програмного забезпечення, комп'ютерного та іншого обладнання. Нещодавно розроблене законодавство про цифрову економіку та телекомунікації, цифрову інфраструктуру, досягнення у сфері забезпечення безготівкової економіки – розвиток електронної торгівлі (e-Trade), електронного захисту (e-Trust) та кібербезпеки (Cybersecurity) належать до тих передумов, які сприятимуть просуванню цифровізації України. Ініційована Міністерством цифрової трансформації ініціатива «Smart City» свідчить про те, що владні інституції впевнені у наявній інституційній та законодавчій базі, необхідній для впровадження комплексних ініціатив з побудови ІСТ-екосистеми на регіональному/місцевому рівні. Розробка Україною Стратегії («дорожньої карти») інтеграції України до Єдиного цифрового ринку Європейського Союзу, проєкт якої проходить оцінку представниками профільних структурних підрозділів Європейської Комісії, свідчить про європейські прагнення цифрового розвитку. У розвитку сфери телекомунікаційних послуг та цифрової трансформації Україна займає передові позиції (серед країн регіону Східного партнерства) у вдосконаленні регуляторного та інституційного середовища [7].

Міністерство цифрової трансформації розробило проєкт Національної стратегії розвитку широкосмтового доступу до Інтернету та виставило його на обговорення. Цьому передувало проведення досліджень щодо покриття та швидкості Інтернету (зокрема через запуск сайту для вимірювання швидкості ШСД), а також підписання низки

меморандумів про співпрацю Мінцифри та ІТ-компаній для реалізації проєктів з розвитку фіксованих і мобільних систем зв'язку. Швидкими темпами в Україні розвивається система надання публічних е-послуг та електронної ідентифікації (зокрема запущено Інтегровану систему електронної ідентифікації, створено портал державних послуг «Дія» під керівництвом профільного міністерства, системно впроваджується технологія SmartID, розпочато процес оптимізації електронних реєстрів даних), звичайно, це надало для розвитку міжнародної співпраці значного поштовху в цій сфері [7].

Цифровізація як механізм взаємодії суспільства та органів влади допомагає зрозуміти потреби громадського сектору, а в умовах воєнного стану відновити економіку, культуру. Вона також сприяє ефективній взаємодії між органами влади та громадами для прийняття ефективних управлінських рішень [4].

Слід зауважити, що технології весь час зазнають змін, а їхній вплив на життя людей і суспільства буде залежати здебільшого від того, як саме вони формуватимуться під впливом багатьох чинників, провідну роль серед яких, безсумнівно, відведено правовому регулюванню.

Отже, зважаючи на викладене вище, можемо дійти висновку, що стрімкий розвиток нових технологій веде до збільшення кількості загроз щодо недоторканності приватного життя. Одним із основних прав, закріплених у міжнародному праві, є право на приватність, а чинне законодавство пропонує такі способи захисту, які не встигають за вимогами сучасного світу, тому й виникає потреба у перегляді механізмів правового регулювання у цілому.

Таким чином, використання цифрових технологій не тільки забезпечує реалізацію прав і свобод людини і громадянина, а й безпосередньо зачіпає фундаментальні права людини, порушуючи їх у багатьох випадках. Отже, перед державою постає непросте завдання у вирішенні існуючих проблем у цій сфері, щоб забезпечити баланс прав і законних суспільства та держави загалом, а також інтересів особи зокрема.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Гиляка О.С.* Новітні технології та права людини: аналіз деяких критичних проблем цифрової ери. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2023. Т. 30. № 2. С. 15–30.
2. *Петришин О.В., Гиляка О.С.* Права людини в цифрову епоху: виклики, загрози та перспективи. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2021. Т. 28. № 1. С. 17–35.
3. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації: розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 січня 2018 р. № 671. *Офіційний вісник України*. 2018. № 16. С. 70. Ст. 560.
4. Цифровізація: переваги та шляхи подолання викликів. URL: <https://razumkov.org.ua/statti/tsyfrovizatsiia-perevagy-ta-shliakhy-podolannia-vyklykiv> (дата звернення: 15.02.2024).
5. *Духовна О.* Україна «в цифрі»: напрямки реформування. *Юридична газета online*. URL: <https://yur-gazeta.com/publications/practice/informaciyne-pravo-telekomunikaciyi/ukrayina-v-cifri-napryamki-reformuvannya.html> (дата звернення: 16.06.2022).
6. *Гриценко І.* Програма діяльності Кабінету Міністрів України в аспекті консолідації та розвитку української нації. *Збірник наукових праць Національної академії державного управління при Президентові України*. 2020. Вип. 1. С. 33–40.

7. Положення про Міністерство цифрової трансформації України: постанова Кабінету Міністрів України від 18 вересня 2019 р. № 856. *Офіційний вісник України*. 2019. № 80. С. 7. Ст. 2736.

8. Деякі питання діяльності підрозділів з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації центральних та місцевих органів виконавчої влади та заступників керівників центральних органів виконавчої влади, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації: постанова Кабінету Міністрів України від 3 березня 2020 р. № 194. *Офіційний вісник України*. 2020. № 23. С. 250. Ст. 883.

REFERENCES

1. Hyliaka, O.S. (2023). Novitni tekhnolohii ta prava liudyny: analiz deiakykh krytychnykh problem tsyfrovoy ery. "Emerging technologies and human rights: analysis of some critical issues in the digital age". *Journal of the National Academy of Legal Sciences of Ukraine*. Vol. 30. No. 2. P. 15–30 [in Ukrainian].

2. Petryshyn, O.V., Hyliaka, O.S. (2021). Prava liudyny v tsyfrovu epokhu: vyklyky, zahrozy ta perspektyvy. "Human rights in the digital age: challenges, threats and prospects". *Journal of the National Academy of Legal Sciences of Ukraine*. Vol. 28. No. 1. P. 17–35 [in Ukrainian].

3. Pro skhvalennia Kontseptsii rozvytku tsyfrovoy ekonomiky ta suspilstva Ukrainy na 2018-2020 roky ta zatverdzhennia planu zakhodiv shchodo yii realizatsii. "On the approval of the Concept of the development of the digital economy and society of Ukraine for 2018-2020 and the approval of the plan of measures for its implementation": Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated January 17, 2018 No. 671. *Ofitsiyni Visnyk Ukrainy*. 2018. No. 16. Art. 70. P. 560 [in Ukrainian].

4. Tsyfrovizatsiia: perevahy ta shlyakhy podolannia vyklykiv. "Digitization: benefits and ways to overcome challenges". URL: <https://razumkov.org.ua/statti/tsyfrovizatsiia-perevagy-ta-shlyakhy-podolannia-vyklykiv> (Date of Application: 15.02.2024) [in Ukrainian].

5. Dukhovna, O. Ukraina «v tsyfri»: napriamky reformuvannia. "Ukraine 'in digital': directions of reform". *Legal Newspaper* (online version). URL: <https://yur-gazeta.com/publications/practice/informatsiynno-pravo-telekomunikatsiynno-ukrayina-v-cifri-napriamky-reformuvannya.html> (Date of Application: 16.06.2022) [in Ukrainian].

6. Hryshchenko, I. (2020). Prohrama diialnosti Kabinetu Ministriv Ukrainy v aspekti konsolidatsii ta rozvytku ukraïnskoï natsii. "Program of activities of the Cabinet of Ministers of Ukraine in the aspect of consolidation and development of the Ukrainian nation". Collection of scientific works of the National Academy of Public Administration under the President of Ukraine. Vol. 1. P. 33–40 [in Ukrainian].

7. Polozhennia pro Ministerstvo tsyfrovoy transformatsii Ukrainy. "Regulations on the Ministry of Digital Transformation of Ukraine": Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated September 18, 2019 No. 856. *Ofitsiyni Visnyk Ukrainy*. 2019. No. 80. P. 7. Art. 2736. [in Ukrainian].

8. Deiaki pytannia diialnosti pidrozdiliv z pytan tsyfrovoho rozvytku, tsyfrovyykh transformatsii i tsyfrovizatsii tsentralnykh ta mistsevykh orhaniv vykonavchoi vlady ta zastupnykiv kerivnykiv tsentralnykh orhaniv vykonavchoi vlady, oblasnykh, Kyivskoi ta Sevastopolskoi miskyykh derzhavnykh administratsii z pytan tsyfrovoho rozvytku, tsyfrovyykh transformatsii i tsyfrovizatsii. "Some issues of the activities of units on issues of digital development, digital transformations and digitalization of central and local executive bodies and deputy heads of central executive bodies, regional, Kyiv and Sevastopol city state administrations on issues of digital development, digital transformations

and digitalization”: resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated March 3, 2020 No. 194. *Ofitsiyni Visnyk Ukrainy*. 2020. No. 23. P. 250. Art. 883 [in Ukrainian].

UDC 352/354:342.7:004.08

Chalchynskyi Vladyslav,

Postgraduate student at V.M. Koretsky Institute of State and
Law of the National Academy of Sciences of Ukraine,
Kyiv, Ukraine

THE ROLE OF AUTHORITIES IN THE PROTECTION OF HUMAN RIGHTS IN THE CONTEXT OF DIGITALIZATION

The article reveals the role of the authorities in protecting human rights in the digital space. The article highlights that Ukraine has identified digital transformation as a key policy priority, with notable achievements in the implementation of the “ProZorro” and “e-Health” systems, the introduction of 4G mobile coverage, and the launch of electronic services in the public and private sectors, as recognized by the European expert community. In recent years, there has been a significant shift in perspective in Ukraine, with the potential of digital transformation being increasingly recognised as a core driver of the country’s economic future. In 2018, the government approved the Concept and Action Plan for the Development of Ukraine’s Digital Economy and Society for 2018-2020. In 2019, the newly appointed executive branch of Ukraine presented a comprehensive fairly ambitious plan for the advancement of the country’s digital economy, emphasizing the necessity for accelerated development to facilitate the digitization of the Ukrainian economy. In its recently established remit, the newly created Ministry of Digital Transformation has set the following targets by 2024: 1) 100% of public services should be available for citizens and businesses online; 2) 95% of transport infrastructure, settlements and their social facilities should have access to high-speed internet; 3) 6 million Ukrainians should be involved in a digital skills development program; 4) the share of IT products in the country’s GDP should attain a minimum of 10%. The initial steps involved the establishment of a legal framework to safeguard fundamental digital rights for citizens, including the right to access broadband Internet. Additionally, measures were taken to enhance the affordability of technology for consumers, with the aim of reducing the cost of software, computers, and other equipment. The prerequisites for advancing Ukraine’s digital agenda include recently developed legislation on digital economy and telecommunications, digital infrastructure, achievements in the field of ensuring a cashless economy – development of electronic commerce (e-Trade), electronic security (e-Trust) and cybersecurity (Cybersecurity). The “Smart City” initiative, recently launched by the specialized Ministry of Digital Transformation, demonstrates the implementation of comprehensive initiatives to build the ICT ecosystem at the regional/local level. The author concludes that the utilisation of digital technologies not only ensures the realisation of human and civil rights and freedoms, but also has a direct impact on fundamental human rights, in

© Chalchynskyi Vladyslav, 2024

DOI (Article): [https://doi.org/10.36486/np.2024.1\(63\).3](https://doi.org/10.36486/np.2024.1(63).3)

Issue 1(63) 2024

<https://naukaipravookhorona.com/>

numerous instances resulting in their infringement. Consequently, the state is confronted with the challenging task of addressing the existing issues in this domain in a manner that ensures a fair and equitable balance between the rights and legitimate interests of individuals, society, and the state.

Keywords: digitalization, human rights, new technologies, legal regulation, digital rights.

Отримано 03.04.2024